

[Chr. Nielsen.]

senere yderligere har bestyrket os i vor opfattelse af, at vi ikke har nogen som helst grund til at sende soldater til Tyskland, ligger det bl. a. i et forhold, som er blevet tydeliggjort i årene, der er gået. Jeg tænker her på, at det i Potsdamaftalen var fastslået, at besættelsen af Tyskland bl. a. skulle tjene det formål at få udryddet nazismen, men der er dog i den allerseneste tid fremkommet oplysninger, som stærkt og tydeligt viser os, at besættelsesstyrkerne i Vesttyskland praktisk talt ikke har taget den opgave alvorligt. Endvidere var der en anden ting, som vi fra første færd forbandt med vor vilje til at afsende militære styrker til Tyskland, nemlig at vi som en gestus overfor England ville være med til at aflaste og frigøre engelske soldater ved besættelsen af Tyskland. Når vi siden den tid har set, at den frigørelse, vi herved har været behjælpelige med, har tjent til, at England kan sende mange flere soldater andre steder hen i verden og føre krig, mener vi afgjort ikke, det kan tjene den danske befolknings interesser at være behjælpeligt med noget sådant.

P. N. Petersen (Røjle): Den højtærede forsvarsminister hævdede før, at han ville bestride det, jeg nævnte om forudsætningerne for den gældende lov om brigadens afsendelse til Tyskland, og den højtærede forsvarsminister sagde bl. a., at når vi her i Danmark i sin tid vedtog at sende denne styrke ned til Tyskland, så skyldtes det en gæld, som vi i virkeligheden havde til England, fordi England havde ofret så meget under krigen. Det var derfor nødvendigt, at vi på effektiv måde kunne deltage i besættelsen af Tyskland for på denne måde at hjælpe de allierede.

Jeg vil i denne forbindelse gerne minde om, at vi her i Danmark jo også har båret vore byrder under krigen. Måske ikke i samme omfang som England, men forholdet er jo det, at England er en langt, langt større nation, og forholdene er ganske anderledes i England, end de er indenfor vort lille landområde. Det er dog en kendsgerning, at vi her i Danmark har lidt under den tyske besættelse, vi har haft store materielle skader, vi har haft mange døde. (*Ernst Christiansen:* Det er kun en brøkdel af Englands!). Danske søfolk har på fremmede have sejlet i de allieredes tjeneste, og vi har også ydet vort bidrag under selve krigen. Alt dette er rigtigt, og det var også ud fra den betragtning, at vi vedtog denne lovgivning, hvorefter overenskomsten skulle gælde i 2 år. Men de 2 år er snart gået, og

jeg er ikke i stand til at se, at vi efter den tid hverken har — skal vi sige — juridisk eller moralsk forpligtelse i så henseende. Derimod har vi en forpligtelse overfor os selv, og det kan ikke nægtes, at således som verden ser ud i øjeblikket, hvor der er uro og andre ulykkelige forhold omkring i verden, og vi ikke ved, hvordan den nærmeste fremtid vil forme sig, var det bedre, at vi havde styrken indenfor vort lands grænser, end at vore unge mennesker måske skal komme til at deltage i foretagender, som det slet ikke var forudsætningen, de skulle deltage i.

Jeg kan derfor ikke være med til at stemme for dette lovforslag, men vil stemme imod det ved tredje behandling.

Malchau: Det var vist det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle)s partifælle i det andet høje ting, der for nylig udtalte, at der var ikke langt fra det ophøjede til det latterlige. Efter at jeg nu har hørt det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle), må jeg sige, at jeg giver hans partifælle i det andet høje ting ret.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) har naturligvis ret — det ved vi alle —, når han siger, at der blev påført Danmark byrder og lidelser under den anden verdenskrig. Men jeg går ud fra, at det ærede medlem ikke i ramme alvor vil hævde, at de byrder og de lidelser, som blev påført Danmark under den anden verdenskrig, tåler sammenligning med de byrder og de lidelser, som blev påført den britiske befolkning. Netop fordi der ikke er nogen sammenligning mulig, har regeringen fundet det rimeligt at tage det standpunkt, den har taget. Den har også taget det, fordi det er blevet klart, at en bevogtningstjeneste, som man håbede kunne være blevet kortvarig, er kommet til at foregå under omstændigheder, som gør det klart, at den må forlænges længere end ønskeligt var.

Og må jeg så lige gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen. Det ærede medlem talte om den måde, hvorpå man havde behandlet afnazificeringen i den britiske zone. Han fandt, at afnazificeringsproblemet der var behandlet på en sådan måde, at der i den var en begrundelse for ikke at opretholde en dansk bevogtningstyrke i den britiske zone. Det ærede medlem har en tilbøjelighed til på farlig måde at beskæftige sig med visse emner, en måde, der er farlig for ham selv og hans parti. Det var vel også derfor, det ærede